

ТРАГОВИ ПРОШЛОСТИ

О прошлости сазнајемо на четири начина:

А) из материјалних извора

Б) из писаних извора

В) из усмених извора

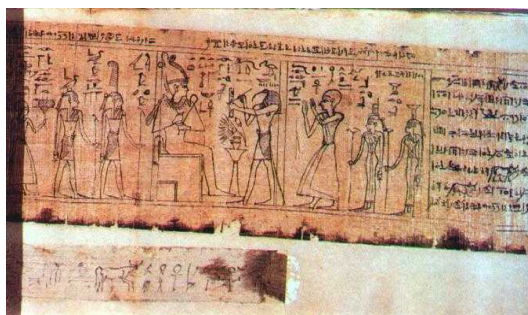
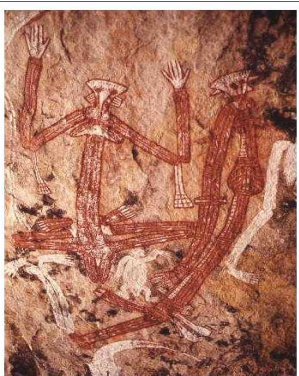
Г) из народних обичаја

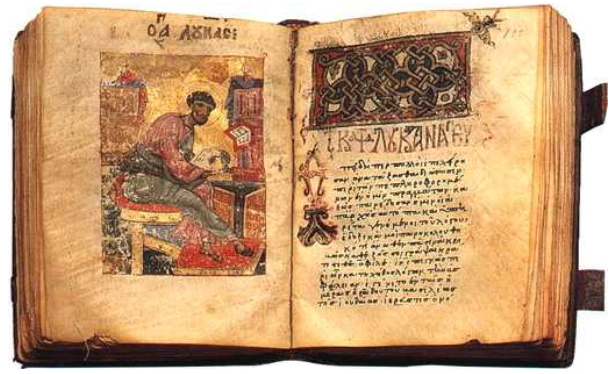

МАТЕРИЈАЛНИ ИЗВОРИ су предмети којима су се људи некада служили (накит, посуђе, обућа, одећа, алат, оружје) и грађевине које су изградили (куће, цркве, манастири, споменици, путеви, тврђаве, мостови...)

ПИСАНИ ИЗВОРИ су текстови и цртежи. Најстарији писани извори су записи (слова и слике) на камену. Касније су писани извори записивани на кожи, дрвету и папиру.

УСМЕНИ ИЗВОРИ су све оно што се говорењем и певањем преноси из прошлости. У усмене изворе убрајамо: бројалице, питалице, загонетке, пословице, легенде, бајке, басне, песме, приче.

ОБИЧАЈИ су начин живота, рада и понашања својствен неком народу или већој групи људи. Стари обичаји су се сачували у народним колима, песмама, играма, прославама.

Трагови прошлости се чувају и штите од заборава за будуће генерације.

У музејима се чувају материјални извори. Писани извори се чувају у музејима, архивама и библиотекама. У сећању народа и неговању традиције чувају се усмени извори и обичаји.

Држава чува и штити манастире, тврђаве, старе градове и споменике. Такви извори се зову баштина или културно наслеђе.